Nr. 81. Sobota 8. Kwietnia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 20go marca b. r. najmiłościwiej przyzwolić na zwinięcie medyczno-chirurgicznych zakładów naukowych we Lwowie, Ołomuńcu i Salzburgu w ten sposób, że początek roku szkolnego 1871/2 ustanowiony został jako ostatni termin do przyjmowania uczniów do tychże zakładów.

Zwinięcie pojedynczych kursów rocznych medyczno-chirurgicznego zakładu naukowego we Lwowie ma być z końcem roku szkolnego 187³/₄ zupełnie ukończonem. Rok szkolny 187⁴/₅ ustanowiony jest jako ostatni rok do składania rygorozów. Po upływie tego terminu ukończeni uczniowie chirurgii będą mogli tylko w siedzibie medycznego fakultetu wszechnicy być przypuszczeni do składania egzaminów ścisłych.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie dnia 6. kwietnia 1871.

C. k. ministerstwo skarbu nadało posadę nadpoborcy przy c. k. głównym urzędzie cłowym we Lwowie Alaksandrowi Gerstmanowi nadkontrolowi tego urzędu.

C. k. ministerstwo skarbu nadało posadę nadkontrolora przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Krakowie Ignacemu Rydzowskiemu zarządcy magazynu przy tymże urzędzie.

Podług doniesienia c. k. rządu krajowego bukowińskiego z 31 z. m. l. 2503 wybuchł księgosusz w Bojanach w powiecie Czerniowieckim.

Z tego powodu zabroniono wpędu bydła rogatego z Bessarabii do kwarantany w Nowosielicach na czas trwania tej zarazy w Bojanach.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5. kwietnia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 8. kwietnia.

Otrzymaliśmy następujące pismo z wezwaniem o umieszczenie:

L. 4628. „Gazeta Lwowska“ z dnia 5. kwietnia r. b. Nr. 78. w odpowiedzi na zamieszczoną w „Czasie“ z dnia 2go bm. korespondencyę „ze Lwowa“ utrzymuje: iż korespondencya ze Lwowa z dnia 2. b. m. „ma widoczną cechę pewnej oficyalności.“

Wydział krajowy nie wchodząc w bliższy rozbiór tak korespondencyi umieszczonej w „Czasie“, jak i odpowiedzi umieszczonej w „Gazecie Lwowskiej“, czuje się obowiązanym zaprzeczyć temu twierdzeniu „Gazety Lwowskiej; Wydział kraj. nie używa bowiem w sprawach urzędowych form, które nie dają się pogodzić z godnością urzędu.

Z Wydziału krajowego.
We Lwowie 7. kwietnia 1871.

Na powyższe oświadczenie pozwalamy sobie zrobić uwagę, że jeżeli w artykule podanym w części nieurzędowej ‚Gazety Lwowskiej‘ z dnia 5go b. m. powiedziano, że korespondencya ze Lwowa zamieszczona w ‚Czasie‘ z dnia 2. b. m. ma cechę pewnej oficyalności, tedy nie rozumiano pod tem wyrażeniem bynajmniej, jakoby rzeczona korespondencya miała cechę urzędową Wysokiego Wydziału krajowego. Wyrażenie to nie ma przeto tej doniosłości, jaką mu przypisuje powyższe szanowne pismo.

Wiedeń. Jedenaste posiedzenie izby panów Rady państwa odbyło się 4. b. m. Na ławie ministrów zasiedli: Ich Excel. hr. Hohenwart, jenerał Scholl i dr. Schaeffle.

Uchwalone na ostatnich posiedzeniach Rady państwa ustawy odesłano do odnośnych komisyi w celu zdania sprawy.

Uchwalono bez rozprawy ustawę względem uwolnienia od stępli i należytości referatów odnoszących się do dalszego przeprowadzenia wykupna ciężarów gruntowych w Galicyi.

Członek izby panów Miklosich zdawał sprawę z ustawy rekrutacyjnej, względem której postawionym już był dawniej wniosek, aby ją bez zmiany przyjąć.

Prezydent izby panów podał powody, dla których ta ustawa była traktowaną jako nagła, i wyraził swoje ubolewanie, że izba panów w krótkim czasie trzy bardzo ważne ustawy prawie sumarycznie traktować musiała. Nie chce on przeto robić wyrzutów innej izbie za jej postępowanie w tym względzie, lecz chciałby tem powiedzeniem zastrzedz stanowisko izby panów, które jej się według konstytucyi w rozstrzyganiu ustaw przynależy. Sam wzgląd na izbę panów powinien przyczynić się do tego, aby taż izba nader ważne ustawy z odpowiednią gruntownością traktować mogła.

W rozprawie ogólnej zabrał głos br. Pratobevera. Zgadza on się zupełnie na wywody prezydenta i ubolewa, iż uchwalone w Radzie państwa rezolucye nie mogły przyjść pod obrady komisyi izby panów. — Miklosich oświadczył, iż komisya zastanawiała się nad rezolucyami Rady państwa, lecz uchwaliła nie przedkładać ich izbie panów. Hr. Choriński oświadczył, iż głosował przeciw stylizacyi Rady państwa a za przedłożeniem rządowem. Jego Excel. jenerał Scholl powitał z radością zezwolenie na pobór rekrutów i dodał, iż rząd zgodził się na stylizacyę Rady państwa. Poczem ustawa ta w drugiem i trzeciem czytaniu bez rozprawy uchwaloną została.

Na tem samem posiedzeniu uchwaliła izba panów ustawę względem wybudowania gmachu telegraficznego w Wiedniu.

— „Wiener Abendpost“ podaje następujący artykuł: „Na posiedzeniu angielskiej izby niższej z dnia 1. b. m. z powodu wniosku pana Cochrane angielski prezydent gabinetu M. Gladstone złożył oświadczenie, z którego w miejscach dotyczących wrzekomych tendencyi c. k. austryacko-węgierskiego rządu po wybuchu wojny francusko-niemieckiej, możnaby błędnie wnioskować, jakoby dopiero upomnienie Anglii nakłoniło Austryę do zajęcia stanowiska neutralnego, które wynikło jedynie z woli cesarza i Jego rządu.

M. Gladstone rzekł w izbie: Z zupełną słusznością wspomniał poprzedni mowca o upomnieniu, które lord Granville wystosował do Austryi z powodu jej podejrzanej neutralności. Jaki był powód do tego upomnienia? Rzecz się tak miała: Wiedzieliśmy, że w Austryi objawiała się tendencya zmierzająca nie do samoistnej akcyi lecz do przyłączenia się do Francyi, gdyby zaszły pomyślne okoliczności. Wiedzieliśmy nadto, że po pierwszym stanowczym objawie podobnego zamiaru Rosya wyruszyłaby w pole jako sprzymierzeniec Niemiec. Czyż nie byłaby to okropna dla Europy ewentualność? Czyż nie było to obowiązkiem lorda Granville przedstawić rządowi austryackiem w przyjaźny sposób możliwe następstwa takiego postępowania, które musiałoby niewątpliwie zamienić wojnę prowadzoną przez dwa mocarstwa w walkę europejską?“

Prawdziwy przebieg tej sprawy najlepiej skreślą dwie depesze, które przedmiot zupełnie wyczerpują, a które za otrzymanem upoważnieniem poniżej ogłaszamy:

Telegram hr. Apponyi do hr. Beusta. Londyn 8. sierpnia 1870. Pruski rząd użala się tutaj na zbrojenia i dyplomatyczne zabiegi Austryi. Rosyjski rząd podziela obawy, które obudza w Berlinie nasze zachowanie się, gdyż w skutek tego mogłaby Rosya zostać zmuszoną zmodyfikować swoją neutralność. W interesie dobrego porozumienia pomiędzy mocarstwami neutralnemi i w celu zlokalizowania wojny lord Granville prosi Pana, byś się miał na ostrożności.

Na tę depeszę odesłała następująca odpowiedź:

Telegram. Hr. Beust do hr. Apponyi. Wiedeń 9. sierpnia 1870. Podziękuj Pan najuprzejmiej lordowi Granville, którego dobrą radę zawsze cenić umiem, ale zrób go Pan uważnym, że nasze wojskowe przygotowania — które przez wzgląd na nasze położenie geograficzne wydać mu się muszą aż nadto usprawiedliwionemi wobec przygotowań przez Anglię poczynionych — miały zawsze tylko odporny charakter i cel. Szczęśliwy jestem, że słyszę od lorda Granville o porozumieniu pomiędzy mocarstwami neutralnemi i proszę Pana powiedzieć mu, że się do tego w zupełności przychylamy, gdy nie krępuje nas żadne zobowiązanie.“

Z powyższych pism pokazuje się, że depesza nadesłana z Londynu do Wiednia miała na celu zwrócić uwagę na podejrzenia, które w innem miejscu dały się spostrzegać i na skutki, któreby ztąd wyniknąć mogły. Takie uwiadomienie zasługiwało tylko na wdzięczne przyjęcie i przychylną odpowiedź, gdy tymczasem przest oga w zamiarze wywarcia wpływu pouczającego — który przez błędne wnioskowanie wywieśćby można z przytoczonej mowy a który nie odpowiadałby ani zamiarom ani zwyczajom królewskiego angielskiego gabinetu — wywołałaby była ze strony c. k. rządu inną odpowiedź.“

Berlin. Radzie związkowej przedłożono następujący projekt do prawa, dotyczącego połączenia Alzacyi i Lotaryngii z państwem niemieckiem:

„My Wilhelm, z Bożej łaski cesarz niemiecki, król pruski itd., rozporządzamy niniejszem w imię państwa niemieckiego za zgodą rady związkowej i sejmu, co następuje: § 1. Ustąpione przez Francyą artykułem I. preliminaryów pokojowych ziemie Alzacyi i Lotaryngii przyłączone są na zawsze do państwa niemieckiego, z zastrzeżeniem ostatecznego uregulowania ich granic, wymówionego w pomienionym artykule. § 2. Konstytucya państwa niemieckiego wchodzi w życie w Alzacyi i Lotaryngii z dniem 1. stycznia 1874 roku. Rozporządzeniem cesarskiem w porozumieniu z radą związkową mogą już przedtem wejść w życie pojedyńcze ustępy rzeczonej konstytucyi. § 3. W sprawach niepodlegających ustawodawstwu państwowemu przysługuje także państwu prawodawstwo w Alzacyi i Lotaryngii i wykonywane będzie aż do wprowadzenia konstytucyi państwowej (§ 2) przez cesarza w porozumieniu z radą związkową. Wszystkie inne prawa wykonywania władzy przysługują cesarzowi.“

Rada związkowa, jak donosi „Kreuz Ztg.“ już przyzwoliła na powyższy projekt, który zatem przedłożony będzie niebawem sejmowi.

Tenże dziennik dowiaduje się, że ponieważ Paryżanie uzbrajają wały po północnej stronie Paryża, przeto otrzymały rozkaz wojska pruskie, załogujące w forcie Aubervilliers być przygotowanemi na wszelki przypadek.

— W parlamencie niemieckim odrzucono po długiej i żywej dyskusyi wniosek postawiony przez frakcyę katolicką. Wniosek ten żądał, by po artykule pierwszym konstytucyi niemieckiej, w którym wymienione są państwa należące do związku jako „prawa zasadnicze“ wymienione zostały: wolność prasy, zgromadzeń i stowarzyszeń, wolność wyznaniowa w zawiązywaniu społeczności religijnych, a wreszcie wolność w samoistnem uporządkowaniu i zarządzie spraw kościoła ewangelickiego, rzymsko-katolickiego, tudzież każdej innej społeczności religijnej. Wniosek ten potępiło stronnictwo liberalne i konserwatywne, gdyż upatrywano w nim furtkę do wprowadzenia absolutyzmu rzymsko-katolickiego kościoła do niemieckiej konstytucyi. Mianowicie gwałtownie uderzył na ten wniosek członek stronnictwa konserwatywnego Blankenburg. Przy głosowaniu powstało za wnioskiem 60 deputowanych a przeciemu 223. Jest to już druga klęska, którą podczas tej sesyi niemieckiego parlamentu poniosła frakcya katolicka. Frakcya ta bowiem przemawiała w dyskusyi adresowej przeciw ustępowi, w którym wyrażoną została zasada nie mięszania się w sprawy wewnętrzne innych państw, a mimo to ustęp ten przyjęty został ogromną większością głosów.

Paryż. O walkach pod Paryżem podają ostatnie depesze telegraficzne następujące szczegóły: Depesza urzędowa z Wersalu z d. 3 wieczór, mówi: Rozdrażnieni wczorajszą utarczką, rokoszanie chcieli znowu podstąpić ku Courbevoie i rzucili się tłumnie na Nanterre, Bougival i Rueil, jedna kolumna posunęła się ku Bezons-chateau i Croisy. Z brzaskiem otwarto z Mont Valerien ogień na kolumny: granaty wpadając, w grupy rozganiały je. Rokoszanie szukali ocalenia w Nanterre, Bougival i Rueil i starali się uderzyć na pozycye nasze, ale sami zaczepieni przez 3 brygady i 2 baterye, pod ogniem działowym zmuszeni byli zaniechać tego. Gdy jenerał Vinoy zamierzył okrążyć ich jazdą Dupreila, pierzchli, zostawiwszy na pobojowisku zabitych i ranionych. Byłato straszna porażka. Z drugiej strony liczni rokoszanie uderzyli pod Sevres, Meudon i Petit Bicetre, ale piechota brygady Lamarquise i żandarmerya wtar-

gnąwszy do Meudon, wyparły z tamtąd rokoszanów, którzy zostawili wielu zabitych na ulicach. Żołnierze marynarki jenerała Brusta i brygadą Derojut wzięły Petit Bicetre w oczach Pothuau. Na tej stronie dzień zakończył się bezładną ucieczką rokoszanów, którzy zostawili wielu zabitych a mało jeńców. Dzień ten, który wielkie kosztował ofiary zaślepieńców dających się powodować łotrom, będzie rozstrzygającym dla losów powstania.

Dzienniki wieczorne z 3 kwiet. donoszą: Główna utarczka zaszła na południu pod Chatillon i Fontenay-aux-roses. Flourens miał się tam dostać w niewolę w 8000 ludzi. Mont-Valerien jest w rękach rządu wersalskiego. Podejrzany dowódca tej warowni, został tej nocy usunięty. Jeńców paryzkich zaraz rozstrzelano. Mont-Valerien wielce przyłożył się do zwycięztwa. Straty Paryżanów są znaczne. Bitwa wypadła z korzyścią dla rządu wersalskiego. Napady Paryżanów rozbijały się głównie o dawniejsze okopy niemieckie.

Do Marsylii wkroczyło 4. kwietnia 5000 wojska, uderzyło na powstańców i pobiło ich przy stacyi kolei żelaznej. Rokoszanie schronili się za barykady i do prefektury i tam po 6godzinnym ogniu poddali się. Przywódzcy rokoszu uszli.

W Hawre aresztowano 4. b. m. ajentów rewolucyjnych.

W Narbonne ogłoszono 4. b. m. stan oblężenia. Jenerał Zeytz opanował ratusz i przymusił rokoszan do zdania się na łaskę. Wywieszono chorągiew trójkolorową po usunięciu czerwonej.

— Jak wielkiem jest rozdwojenie pomiędzy rządem wersalskim a powstańczą władzą w Paryżu wskazuje następująca proklamacya, ogłoszona w dzienniku urzędowym Komuny z 5. b. m.:

„Obywatele! Codziennie mordują i strzelają bandyci wersalscy naszych jeńców. Niema godziny, w której nie otrzymalibyśmy wiadomości o nowem morderstwie Znacie winnych; są to żandarmi miejscy z czasów cesarstwa, rojaliści Charette'a i Chatelineau'a, którzy z okrzykiem: „Niech żyje król“ i z białą chorągwią na czele maszerują na Paryż. Rząd wersalski stawia się po za granice praw wojennych i ludzkości; będziemy zmuszeni użyć środków represyjnych jeżeli dalej lekceważyć będzie zwykłe normy o wojnach pomiędzy ludami cywilizowanemi. Jeżeli nasi nieprzyjaciele zastrzelą jeszcze jednego żołnierza naszego to odpowiemy im na to rozstrzelaniem równej lub podwójnej liczby jeńców z ich szeregów. Lud zawsze wspaniałomyślny i sprawiedliwy nawet w swym gniewie brzydzi się krwią tak samo jak wojną; ale ma on także obowiązek bronić się przed dzikiemi zamachami swych nieprzyjaciół. Bądź co bądź, oddamy oko za oko, ząb za ząb.

5. kwietnia.

Podp. Komuna Paryża.

Bukareszt. O położeniu w Bukareszcie piszą do pragskiego dziennika „Bohemia“ co następuje:

Lubo położenie rzeczy w Bukareszcie jest nader groźnem dla dalszego istnienia utworzonego tamże tronu hohenzollernskiego, to jednak zapoznawać nie można, że obecne położenie ma czysto lokalny charakter, i że nie ma żadnej oznaki, aby się ztąd miał wywiązać płomień, któryby i dachowi sąsiada mógł zagrozić. Wątpliwości ulegać nie może, iż wpływ ów zewnętrzny, który w księstwach naddunajskich zajmował zwykle szerokie do działania pole, tą razą zgoła w rachubę nie wchodzi. Poruszenie rewolucyjne najnowszej daty wyrosło samo z siebie, może nawet nie w czas — mimo woli tych, których rzecz od dawna już gromadziły materyały palne. W obecnych okolicznościach nie może naturalnie być mowy o wpływie francuskim, wszakże i ów p. Rosetti który po proklamowaniu rzeczypospolitej udał się do p. Gambetty, zniknął zupełnie prawie. — Rosyjscy emisaryusze, będący zwykle najniebezpieczniejszymi gośćmi na ziemi rumuńskiej, nie mają również udziału w obecnym ruchu, boć i w ogóle trudnemby było do uwierzenia, aby Rosya w obecnej chwili, gdzie pierwszy ledwo etap szczęśliwie minęła, miała już znowu tęsknić za nowem starciem. — W rzeczywistości też jest w samym Bukareszcie harmonijne współdziałanie zagranicznych reprezentantów daleko widoczniejszem, niż kiedykolwiek przedtem. W miarę zaś, jak sprawa księstw naddunajskich przestaje mieć charakter międzynarodowy — a ma takowy, skoro się z żadnemi nie odezwała zamiarami co do interwencyi obcej, podnosi się także i niepokojący jej charakter. Mocarstwa zdają się to uznawać i zgodzić się w tem, że z żadnej strony nic stać się nie powinno, coby rewolucyą mogło pozbawić charakteru jej legalnego. Lubo to przeszkadzać nie może, by wypadków w Rumunii nie śledzono z największą bacznością, to jednakże nie może też być powodem do wstępnych kroków do dyplomatycznej lub wojskowej interwencyi. Wszystko prawie, co o podobnych krokach w ostatnich dniach donoszono, jest też dlatego albo zmyślonem, albo przesadzonem.

Konsulom pruskiemu i austryackiemu udało się wyjednać całkowite wynagrodzenie dla Niemców południowych przez zaszłe excesa w d. 22. z. m. Minister Karp mianowany został ajentem Rumunii przy dworach wiedeńskim, berlińskim i petersburgskim.

Kronika.

— Dyrektor kasy oszczędności we Lwowie p. Szymon Krawczykiewicz, pełniący ten obowiązek od lat 23 (był niegdyś oficerem wojsk polskich a następnie profesorem matematyki) otrzymał na własne żądanie uwolnienie. Zgromadzenie walne uznając jego zasługi, przyznało mu całkowitą pensyę z dodatkiem osobistym i powołało go na członka dyrekcyi i wydziału kasowego. (Czas)

(Wystawa dzieł sztuki.) urządzona przez lwowskie Towarzystwo sztuk pięknych otwartą zostanie w niedzielę 9. bm. w sali domu narodnego.

(Samobójstwo). Dziś o godz. 1. w nocy odebrał sobie życie wystrzałem z karabinu stojąc na straży koło kraj. domu karnego Hryń H. szeregowiec 80 pułku piechoty. Powód samobójstwa niewiadomy.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w następującym tygodniu.)

Dnia 12. Strzelecki Jan, zgwałcenie; Pasterski Ignacy, kradzież;

D. 13. Borowicz Paweł, kradzież;

D. 14. Cymbruch Adam, zgwałcenie; Rud Ostap, kradzież; Chlebko Stefan, kradzież; Soluk Daniło, kradzież;

D 15. Jaworski Ołexa, ciężkie skaleczenie; Demkow Stach i spółka, kradzież; Zapisocki Hnat, kradzież;

D. 17. Maćkow Wasyl, ciężkie skaleczenie; Sperling Süssman, oszustwo; Spodar Jan i spółka, kradzież.

— W Londynie przy ulicy Pall-mall otwarto zimową wystawę sztuk pięknych. Najwięcej jest malowideł artystów angielskich, ale są też i prace cudzoziemców. Z dzieł tych ostatnich, najwięcej zwracają na siebie uwagę dwa obrazy malarza Gerome; jeden przedstawia Baszybuzuka w naturalnej wielkości, drugi scenę uliczną, w której wydatnieją dwaj dorośli mężczyzni i jeden chłopiec grający na piszczałce. Drugie miejsce między artystami cudzoziemskiemi (mówi gazeta angielska, z której te szczegóły bierzemy) skłonni jesteśmy oddać młodemu Polakowi, panu Gierymskiemu, którego imie stanie się wkrótce, jak mniemamy, znane pochlebnie w naszym kraju (w Anglii). Jego obraz przedstawia oddział kawaleryi narodowej, w marszu. Ułani ci jadą po śniegu w szyku niekoniecznie porządnym, postępują w głąb od widza, udając się na naznaczone w odległości stanowiska. Jest jakiś dziwny urok w tej pracy najzupełniej artystycznej i dramatycznej zarazem. Ani żołnierze, ani ich konie nie mają tego szykownego, wymunstrowanego pozoru, tak lubianego przez służbistów półkowych; twarze jeźdźców mają ostry i poważny wyraz, przepowiadający bliską walkę. W obrazie tym prócz uczucia widać wiele technicznych przymiotów; np. uwydatnienie białych koni na śniegu, zasługujące na najwyższą pochwałę.

(Nieszczęsne wypadki.) W Widowie w powiecie Brzozowskim znaleziono 4. b. m. w fosie napełnionej wodą ciało parobka dworskiego z Buska Wojciecha Sobonia, który wracając pijany z Brzeska wywrócił się i zginął. - Dnia 7. marca znaleziono na polach w Halczykach (powiat czortkowski) ciało żebraczki, która wracając do wsi zbłądziła i zamarzła w polu. — W Jaryczowie starym w powiecie lwowskim glina zasypała 27 marca 11letniego chłopaka Tymka Kulika gdy go wydobyto z jamy nie żył już.

(Żałoba dworska.) Równocześnie z żałobą po J. K. Mości królowej Ludwice, królowej Szwecyi i Norwegii zarządzoną została ośmiodniowa (od 6 — 13 b. m.) żałoba dworska po J. Król. W. Auguście Fryderyce wielkiej księżnej Meklemburg Schwerin.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Nowytarg		Tarnów		Jarosław		Radymno		Sieniawa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	—	5	15	5	37	4	98	4	46
„ żyta	4	27	3	22	3	17	3	—	2	92
„ jęczmienia . . .	3	38	2	63	2	45	2	5	2	19
„ owsa	1	72	1	99	1	88	1	72	1	63
„ grochu	5	4	5	75	4	—	2	40	3	78
„ hreczki	—	—	—	—	2	50	—	—	2	20
„ kukurudzy . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków . . .	1	42	1	30	1	21	1	6	1	50
Cetnar siana	—	—	1	70	—	—	1	—	1	—
Sąg drzewa twardego . .	6	30	12	—	11	50	12	—	10	—
„ „ miękkiego .	5	—	9	—	8	50	9	—	8	—
Funt mięsa wołowego . .	—	15	—	—	—	19	—	18	—	14
Miara wina	1	20	—	—	—	80	—	—	—	—
„ piwa	—	20	—	—	—	16	—	—	—	16
Wyrobnik z wiktem . .	—	35	—	—	—	30	—	40	—	—
„ bez wiktu . .	—	50	—	—	—	60	—	50	—	40

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń, 7. kwietnia. Wice-admirał Tegetthoff umarł dzisiaj po krótkiej chorobie.

Paryż, 5. marca w południe. Chatillon jest dziś rano w rękach jeszcze wojsk wersalskich, które zbudowały tam baterye i bezprzerwanie strzelają z nich na warownie Issy i Vanves, oraz na dolinę Meudon. Kanonadą rozpoczęła się dziś rano o 2ej i trwa ciągle. Wczoraj po południu panował w warowni Issy wielki zamęt. Komitet wysyła posiłki na plac boju. W bitwie wczorajszej gwardya narodowa musiała opuścić bateryę w dolinie Fleury i okopać się w domach w Vanves i Issy. Wojsko wersalskie zbudowało następnie bateryę w Chalest. Od wczoraj nie przyszło do utarczki między Meudon a Courbevoie. 600 zuawów i żandarmi konni obsadzili Bougival. Pogłoski obiegające zgadzają się ze sobą pod tym względem, że dzień wczorajszy przynajmniej tak był zgubnym dla gwardyi narodowej jak onegdajszy.

Paryż 6 kwietnia w południe. „Journal officiel“ Komuny ogłasza następującą odezwę do ludu paryzkiego: „Obywatele! Komuna paryzka nie wątpi o zwycięztwie. Powzięła ona energiczne postanowienia. Służba chwilowo odstępstwem i zdradą dezorganizowana, będzie natychmiast zreorganizowaną. Czas będzie obrócony korzystnie dla bliskiego tryumfu waszego. Komuna liczy na was, tak jak wy możecie na nią liczyć. Wkrótce nie pozostanie nic innego rojalistom wersalskim, prócz hańby zbrodni ich. Wam pozostanie na wieki zaszczyt, zeście uratowali Francyę i republikę. Gwardyo narodowa! Komuna winszuje wam i oświadcza, iż zasłużyliście się ojczyźnie“ Proklamacya Clusereta z d. 4 bm. oznajmia, że kompanie polowe natychmiast będą reorganizowane. Oficerowie, podoficerowie i żołnierze, pobierać będą żołd; członkowie Komuny odbędą d. 7 b. m. na polu Marsowem przegląd. Bataliony wojenne rekrutują się ze wszystkich nieżonatych obywateli od 17 do 35 lat.

Wersal 6go kwietnia. Wojsko wyparło powstańców ze stanowisk, ponownie przez nich zdobytych u mostu pod Neuilly i ścigało gwardyę narodową. Pod Chatillon słychać ciągłą kanonadę. Deputacya kupców paryzkich przybyła do Wersalu i naradzała się długo z Thiersem nad środkami uspokojenia Paryża. Na zgromadzeniu narodowem minister sprawiedliwości przedłożył projekt ustawy względem skrócenia terminu pociągania przed sąd wojenny. Projekt ten jest spowodowany powstaniem paryskiem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. kwietnia 1871.

Hotel George: Pp. Hr. Mniszek Zdzisław, z Przemyśla. — Podhorodecki E., z Markowa.

Hotel europejski: Ohmann K., c. k. radca budown., z Czerniowiec. — Zawadzki Józef, z Sutkowic. — Żurakowski Franciszek, z Łuczyc.

Hotel angielski: Reindl A., c. k. major, z Wolicy. — Bower Al., Saint Clair rentier, z Anglii. — Malczewski J., z Poczapy. — Parzelski K., z Mikołajowa. — Puzyna Wł., z Nowego Martynowa.

Hotel Langa: Holz L., z Barth na Pomorzu.

Hotel Kuhna: Pawlewicz M., c. k. porucznik, z Wiednia.

Pod nr. 458 1/4 Puchalski M., z Dworca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. kwietnia 1871.

Pp. Hr. Borkowski St., do Uhrynowa. — Hr. Cigala A., do Wiednia. — Hr. Grocholski L., do Brodów. — Rodakowski M. c.k. pułkownik, do Gródka. — Babecki Kajetan, do Błażowa. — Kopestyński S., do Grabownicy. — Listowski Fr., do Humenowa. — Nowosielecki Z., do Kniażyc. — Rozwadowscy Fr. i Bartł., do Babina. Rulikowski W., do Królestwa. — Zabielski Ign., do Leśniowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. kwietnia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	735·09	+ 5·6	69	PnZ. sł.	10
2. god. po poł.	736.56	+ 8 5	51	Z. sł.	7
9. godz. wieczór	739·47	+ 2·5	79	W. b.sł.	10

deszcz i śnieg = 3.79.

TEATR.

W Poniedziałek dnia 10go kwietnia 1871. (przedstaw. polskie). „**Marnotrawca**“. Wznowiony czarodziejski melodramat w 3. aktach ze spiewami i tańcami przez Ferd. Rajmunda (z nową wystawą i dekoracyami).

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 6. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	263	—	264	25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	—	176	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	117	—	119	
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	81	75	82	50
„ Tow. kr. gał. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	80	88	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	87	—	88	—
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	25	74	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	79	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	82	5	89
Napolendor	—	—	—	—	9	90	9	97
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83½	1	84¾
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	75

(oprócz kupona bieżącego — przy pozycjach od Listy zast. do kolei lwow.-czerniow. II. Em.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. kwietnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.40	68.50
od kwietnia do października po 5%	68.25	68.35
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	279.50	280.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	279.50	280.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.25	89.75
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.20	95.40
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	107.50	108.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	123.75	124.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.50	95.50
Bukowiny	72.—	72.50
Galicyi	74.25	74.75
Niższej Austryi	96.50	97.—
Siedmiogrodu	74.25	74.75
Węgier	79.80	80.20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. za 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	269.50	270.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	274.—	274.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	855.—	857.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	726.—	728.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	596.—	599.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	220.50	221.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2187	2192
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	257.—	257.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	173.50	174.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	415.—	415.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175.50	176.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.40	106.60
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.75	72.25
„ „ „ po 5%	81.—	82.—
Gal. banku hyp. po 6%	87.75	88.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	87.50	88.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.60	92.80
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.85	—.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.25	103.75
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.50	—.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.50	163.—
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.50	28.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	104.50	104.60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.25	104.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.50	104.50
Hamburg za 100 M. B.	92.30	92.30
Londyn za 100 ft. szt.	125.25	125.35
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.89	5.90
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96½	9.97—
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.75	123.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	70
„ „ w srebrze	68	35
Losy z 1860 roku	96	40
Akcye banku wiedeńskiego	728	—
„ „ kredytowego	275	80
Londyn 10 funtów szterlingów	125	65
Srebro	122	75
Napoleondor	9	98½
Dukat	5	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

(813 2—3) **Edykt.**

Nr. 34997. C. k. Sąd krajowy wzywa posiadaczy listów zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego jako to:

Nr. 4417 z dnia 1. Lipca 1848 na 100 złr. m. k. 4% na okaziciela opiewający z kuponami z których pierwszy z dnia 31. Grudnia 1861 ostatni dnia 30. Czerwca 1868 płatny jest.

Nr. 7501. z dnia 1. Stycznia 1851 na 100 złr m. k. na okaziciela wydany bez kuponów.

Nr. 8190 z dnia 1. Stycznia 1851 na 100 złr. m. k. na okaziciela wydany bez kuponów.

Nr. 8324 z dnia 1. Lipca 1851 na 100 złr. m. k. na okaziciela wydany bez kuponów.

Nr. 9367 z dnia 1. Lipca 1852 na 100 złr. m. k. na okaziciela z kuponami z których pierwszy dnia 31. Grudnia 1861, ostatni dnia 30. Czerwca 1862 płatny jest.

Nr. 9378 z dnia 1. Lipca 1852 na 100 złr. m. k. na okaziciela wygotowany, z których pierwszy dnia 30. Czerwca 1861 ostatni zaś dnia 30. Czerwca 1862 płatny jest, aby wyszczególnione lisy zastawne w przeciągu 3 lat licząc ten termin co do listów zastawnych Nr. 4417, 8190, 8324, 9367 i 9378 od dnia wygotowania edyktu amortyzacyjnego co do listu zastawnego Nr. 7501 od dnia 30. Grudnia 1870 roku na którym osatni kupon zapada, kupony zaś w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni przedłożyli, inaczej listy zastawne i kupony za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów 19. Listopada 1870.

(814 2—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 5600 cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Bolechowie czyni się wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez Jakuba Korala i Jakuba Schustra pretensyi w kwocie 68 złr. w. a. z większej sumy 130 złr. w. a. pochodzącej zpn. przymusowa sprzedaż jednej trzeciej realności pod l. k. 119 w Bolechowie położonej, a Stanisława Kordasiewicza własnej w tutejszym Sądzie w trzech terminach tj 24. Kwietnia, 3. Maja i 19. Czerwca 1871 każdą razą o godzinie 9 przed południem się odbędzie, przy których to terminach, a to przy pierwszym i drugim część realności tej tylko za lub powyżej, zaś przy trzecim i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. Cena wywołania stanowi 1150 złr. a zakład 10% czyli 115 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyi i wyciąg tabularny można każdą razą w tutejszym Sądzie przeglądnąć

Z c. k. Sądu powiatowego

Bolechów dnia 28. Lutego 1871.

(808 3—3) **Edykt.**

Nr. 2421. C. k. Sąd obwodowy dla spraw handlowych i wekslowych w Samborze ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Lenińskiego, przeciw któremu Sąd tutejszy na prośbę Mindli Reisner nakaz zapłaty z dnia 31. Stycznia 1871 L. 990 względem zapłacenia sumy wekslowej 183 złr. 50 ct. w. a. z 6% odsetkami od 26. Kwietnia 1868 i kosztami sądowemi w kwocie 7 złr. 88 ct. w. a. wydał kuratora p. adw. Dr. Ehrlicha z substytucyą pana adwokata Dr. Kohna.

Wzywa się przeto Stefana Lenińskiego, ażeby albo kuratorowi potrzebną informacyę udzielił, lub sobie innego pełnomocnika ustanowił, i o tem Sądowi doniosł, gdyż w przeciwnym razie sam sobie skutki przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor dnia 7. Marca 1871.

(826 2—3) **Edykt.**

Nr. 319. C. k. Sąd powiatowy w Sokalu podaje niniejszem do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Maryi Mielniczuk 216 złr. w. a. zpn. przymusowa sprzedaż przez licytacyę gospodarstwa włościańskiego pod l. 73 l. rep. 36 w Jorkach położonego własnością Anny Batiuk będącego w Sądzie tutejszym w trzech terminach na dzień 28. Czerwca, 26. Lipca i 30. Sierpnia 1871 każdą razą o godzinie 10 przed południem wyznaczonych pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w ilości 1300 złr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie przed rozpoczęciem licytacyi zakład w kwocie 130 złr. w. a. jako 10% ceny szacunkowej a to bądź gotówką bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela do depozytu złożonym innym zaś licytującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconym będzie.

Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze sądowej przejrzane być mogą.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal 15. Marca 1871.

(830 2—3) **Edykt.**

Nr. 1028. C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem p. Iwona hr. Załuskiego, że wskutek prośby p. Witolda Wolańskiego z dnia 5. Sierpnia 1870 L. 41262 prenotacya sumy wekslowej 4000 złr. w. a. w stanie biernym dóbr Wrocanka Iwona hr. Załuskiego własnych, tudzież w stanie biernym na rzecz tegoż Iwona hr. Załuskiego zabezpieczonej sumy 15000 złr. w. a. na sumie 4731 duk. na dobrach Targowiska, Łężany i Bidocz ciężącej — na rzecz Witolda Wolańskiego uchwałą tut. Sądu z dnia 10 Września 1870 L. 41262 dozwoloną została.

Ponieważ miejsce pobytu i zamieszkania p. Iwona hr. Załuskiego nie jest wiadome, przeto dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dr. Madejskiego z zastępstwem adwokata p. Dr. Krattera za kuratora ustanawiając, jemu uchwałę tabularną do L. 41262 się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów 21. Stycznia 1871.

(832 2—3) **Edykt.**

Nr. 5918. C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p Edwarda Damaska, że przeciw niemu o zapłacenie 5000 złr. m. k. obligacyami indemnizacyjnemi galicyjskiemi z kuponami pod 28. Lutego 1871 do L. 3975 Augusta ks. Motleart wniosła pozew, w załatwieniu którego dnia 9. Marca 1871 do L. 3975 wydano nakaz zapłaty w dniach 14 pod rygorem egzekucyi lub wniesienia zarzutów w tym samym terminie.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Edwarda Damaska wiadome nie jest, przeto c. k. Sąd w celu zastępywania pozwanego Edwarda Damaska na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adw. Dr. Ferdynandego Wilkosza z substytucyą adw. Dr. Geisslera kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według przepisu prawa przeprowadzonym będzie.

Poleca się niniejszym edyktem, aby potrzebne dokumenta kuratorowi udzielił, lub innego obrońcę sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, inaczej z zaniedbania wynikłe skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków 30. Marca 1871.

(829 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 7143. C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem Adamowi Pohoreckiemu i Mikołajowi Kalixtowi Pachniewskiemu, że uchwałą z dnia 4. Marca 1871 L. 7143 wyznaczono do rozprawy względem odsetek od kwoty 8000 złr. w. a. przez Samuela Leib. Handla i Samuela Belf przeciw nim wygranej w myśl uchwały tego Sądu z dnia 3. Października 1868 L. 47822 nowy termin na dzień 9. Maja 1871 o godzinie 10 przed południem, na który się ich wzywa do rąk ustanowionego im kuratora p. adw. Dr. Sermaka ze zastępstwem p. adw. Dr. Roińskiego.

Wzywa się ich zatem, ażeby albo temu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielili, lub innego pełnomocnika obrali, gdyż wynikłe z zaniedbnia skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 4. Marca 1871.

(825 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4748 sąd. C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje niniejszem do wiadomości. że w dniu 3. Maja 1. Czerwca i 26. Czerwca 1871 każdą razą o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tymże Sądzie publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 21 w Sułkowicach na 250 złr. w. a. oszacowanej w sprawie egzekucyjnej pana Antoniego Heradi na przeciw małżonkom Kaspra i Katarzyny Srebrnych pto 70 złr. 55 ct. zpn. Wadyum wynosi 25 złr. w. a. O czem się chęć kupna mającyeh zawiadamia z tym dodatkiem. że realność pomieniona dopiero na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie i że bliższe warunki sprzedaży w registraturze tego Sądu przejrzeć można

Andrychów dnia 25. Marca 1871.

(833 1—3) **Edikt.**

Nr 3492. Der mit Beschluß vom 31. März 1871 Z. 3384 in der Concurssache des Joachim Hellin protocollirten Tuchwaarenhändlers aus Jaroslau zur Wahl des Masseverwalters und dessen Stellvertreters, dann des Gläubigerausschusses auf den 12ten d. Mts. angeordnete Termin wird auf den 17ten April 1871 Vormittags 10 Uhr vertagt. Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Przemyśl, am 3. April 1871.

(824) **Kundmachung.**

Nr. 3677. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte als Handelsgerichte wird bekannt gemacht, daß am Heutigen im Register für Einzelnfirma die Firma: Wolf Kohane gelöscht wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, den 16. März 1871.

(848 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 415 pr. Przy c. k. Sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada radcy sądu krajowego z roczną płacą 2000 złr. a ewentualnie 1800 lub 1600 złr. w. a. Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącemi świadectwami poparte, w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. Sądu krajowego w Krakowie w przeciągu czterech tygodni od trzeciego ogłoszenia w gazecie wiedeńskiej rachując

Kraków dnia 4. Kwietnia 1871.

(835 2—3) **E d y k t.**

Nr. 1310 cyw. Dnia 6. Sierpna 1870 znaleziono na tutejszych polach 19 resztek granatowego i sieraczkowego sukna, które prawdopodobnie z kradzieży pochodzić musi.

Wzywa się tedy mniemanego właściciela tegoż by się ze swemi prawami własności najdalej w przeciągu roku od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu do tutejszego Sądu zgłosił, gdyż w przeciwnym razie postąpi się w myśl §. 392 u. c.

Z c. k. Sądu powiatowego w Gródku
dnia 18. Marca 1871.

(821 2—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 35. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem, iż p. Jana Podiwina pensyonowanego o. k. radcę sądu krajowego w listę adwokatów z siedzibą w Rzeszowie wpisał.

Tarnów, dnia 23. marca 1871.

(845 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 14194. Opróżnioną jest posada poborcy przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Brodach w IX. klasie dyet, z roczną płacą 1100 zł., wolnem pomieszkaniem lub systemizowanym dodatkiem na pomieszkanie i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania zaopatrzone w wykazy dokładnej znajomości języków krajowych, tudzież złożonego z dobrym postępem egzaminu z znawstwa towarów i postępowania cłowego w przeciągu trzech tygodni do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Brodach

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.
Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(812 3—3) **E d y k t.**

Nr. 1714 cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Zborowie czyni się niniejszym edyktem wiadomo, że w sporze Jakuba Perlmutter przeciw Gittli Bernstein pto 975 złr. 25 ct. w. a., po przeprowadzonym pierwszym i drugim stopniu przymusowym, celem ściągnięcia przyznanej wyrokiem kompromisarskim z dnia 16. Lutego 1870 Jakubowi Perlmutter kwoty częściowej w ilości 380 złr. z większej kwoty 975 złr. 25 ct. w. a., dalej przyznanych kosztów egzekucyjnych w kwotach 5 złr. 40 ct. i 1 złr. 62 ct. w. a. nakoniec teraźniejszych niniejszem w kwocie 5 złr. 63 ct. w. a. przyznanych — publiczna sprzedaż w protokole de pres. 8. Sierpnia 1870 do L 4947 objętych, na rzecz proszącego zagrabionych i oszacowanych, do Gittli Bernstein należących przedmiotów jako to 150 kóp żyta w styrcie, 60 kóp jęczmienia, 90 korcy jęczmienia w ziarnie i 16 kóp owsa niemłóconego, dalej 4 korcy hreczki, i 120 korcy kartofli w jamie przyzwoloną została, i że takowe w miejscu Podhrebcach na terminach 17. Kwietnia 1871 27. Kwietnia 1871 i 10. Maja 1871 każdą razą o godzinie 10 przedpołudniem wedle przepisów prawa przez delegata Sądu tutejszego p. diurnisty Wolskiego przedsięwziętą zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego
Zborów dnia 29. Marca 1871.

(828 3—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 12114. Dla zabezpieczenia budowy prowadzić się mającej w celu rozszerzenia gmachu gimnazyalnego w Rzeszowie rozpisuje się niniejszem publiczna licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi 34256 zł. 76 kr. w. a

Chcących brać udział w pertraktacyi wzywa się, by swe oferty, które mają być opieczętowane i zaopatrzone w wadyum 10procentowe, najdalej do 17. kwietnia b. r. do p. c. k. starosty w Rzeszowie wnieśli.

Ogólne, jakoteż szczególne warunki budowy mogą być przejrzane w Starostwie Rzeszowskiem w zwykłych godzinach urzędowych.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.